

ÎN COLECȚIA EGMONT-MINI AU APĂRUT :

1 ALBĂ-CA-ZĂPADA	10 CENUȘĂREASA
2 PINOCCHIO	11 WINNIE URSULETUL
3 101 DALMAȚIEN!	12 FRUMOASA ADORMITĂ
4 BERNARD ȘI BIANCĂ	13 TOD ȘI COPPER
5 DUMBC	14 BAMBI
6 DOAMNA ȘI VAGABONDUL	15 PISICILE ARISTOCRATE
7 ALICE ÎN ȚARA MINUNILOR	16 MARELE ȘORICEL DETECTIV
8 CUM A DEVENIT ARTHUR REGE	17 CENUȘĂREASA ȘI PRIETENII EI
9 ROBIN HOOD	18 FRUMOASA ȘI BESTIA

10.000

ISBN 973-9151-55-8

EGMONT
ROMÂNIA

EGMONT
18
mini

Disney

Frumoasa și Bestia

Disney

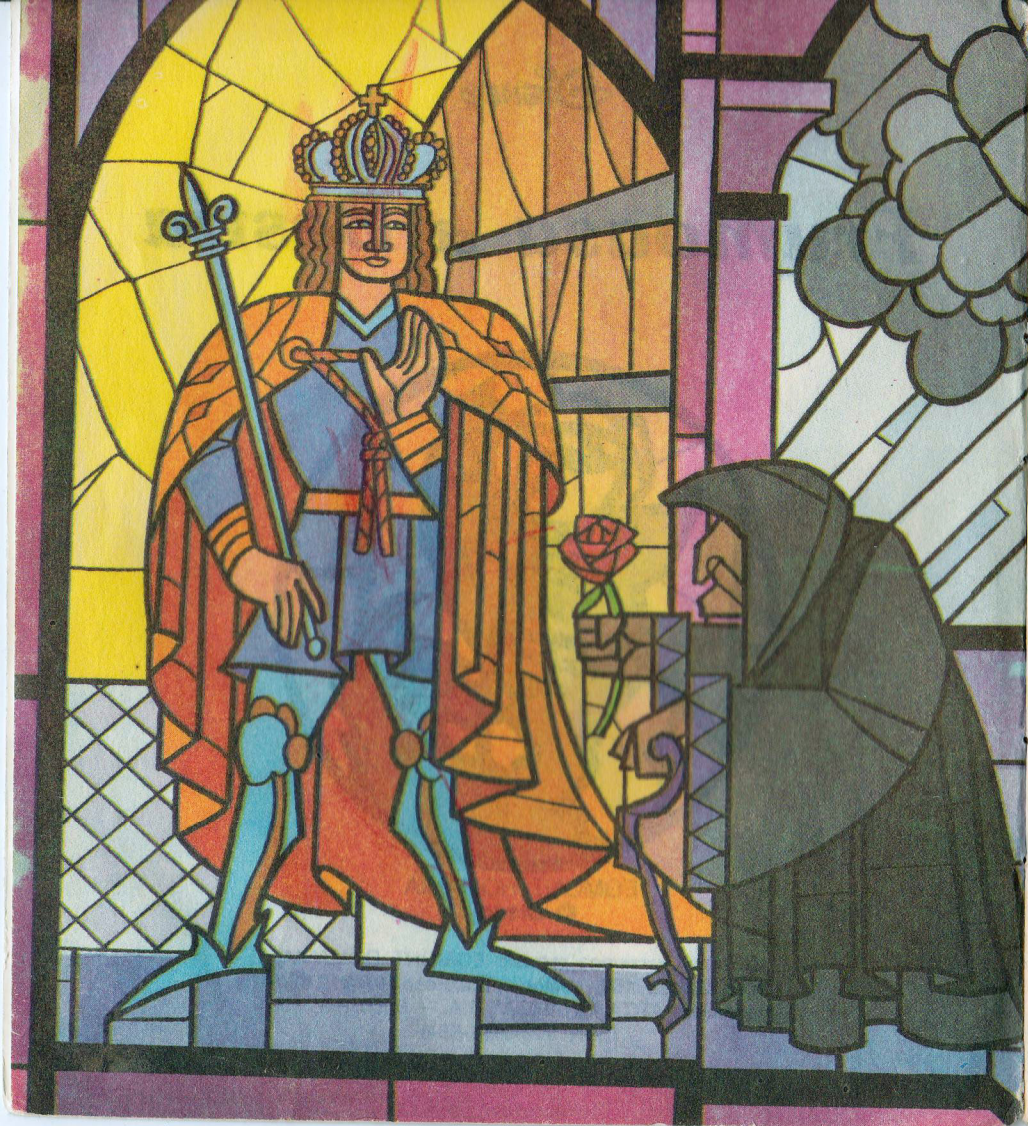
Frumoasa și Bestia

EGMONT ROMÂNIA
© Disney

© Pentru versiunea română EGMONT ROMÂNIA,
Calea Griviței 160, sector 1, București, tel. 312 62 44
Imprimeria "ARTA GRAFICĂ" S.A. - București, 1994
ISBN 973-9151-55-8

Ali

A fost odată ca niciodată un prinț răsfățat și egoist, care trăia într-un minunat castel.

Într-o seară de iarnă, în poarta castelului bătu o bătrână sărmană și îl rugă pe prinț să aibă milă și să o adăpostească peste noapte. Dar prințul o izgoni din pricină că era tare urâtă la înfățișare. Zădarnic îi spuse bătrâna că adevărata frumusețe se află ascunsă în suflet; prințul nu se învoi să o găzduiască. Și atunci, chiar sub ochii lui, baba-cloanța se preschimbă într-o zână preafrumoasă. Prințul se grăbi să își ceară iertare, dar era prea târziu. Zâna pricepuse că avea o inimă de gheață și, drept pedeapsă pentru răutatea lui, îl transformă într-o bestie înspăimântătoare la vedere, iar pe slujitorii lui îi prefăcu în lucruri.

Zâna îi dăruie la plecare un trandafir fermecat ce avea să rămână înflorit până când prințul împlinea douăzeci și unu de ani. Dacă învăța să iubească și să se facă iubit înainte ca ultima petală să se fi scuturat, vraja se spulbera. Dacă nu, rămânea o bestie feroasă până la sfârșitul zilelor.

Rușinat de înfățișarea lui îngrozitoare, prințul rămase de atunci închis în castel. Singura lui fereastră spre lumea largă era o oglindă vrăjită, care îi arăta orice își dorea să vadă.

Anii treceau și el era tot mai disperat, convins că nimeni nu avea să îl iubească vreodată. Încet, încet, trandafirul prinse a se ofili.

Nu departe de castel, într-un sat, trăia tot pe-atunci o fată tare frumoasă, pe nume Belle, împreună cu tatăl ei, Maurice. Acesta născocea neîncetat tot felul de mașinării năstrușnice.

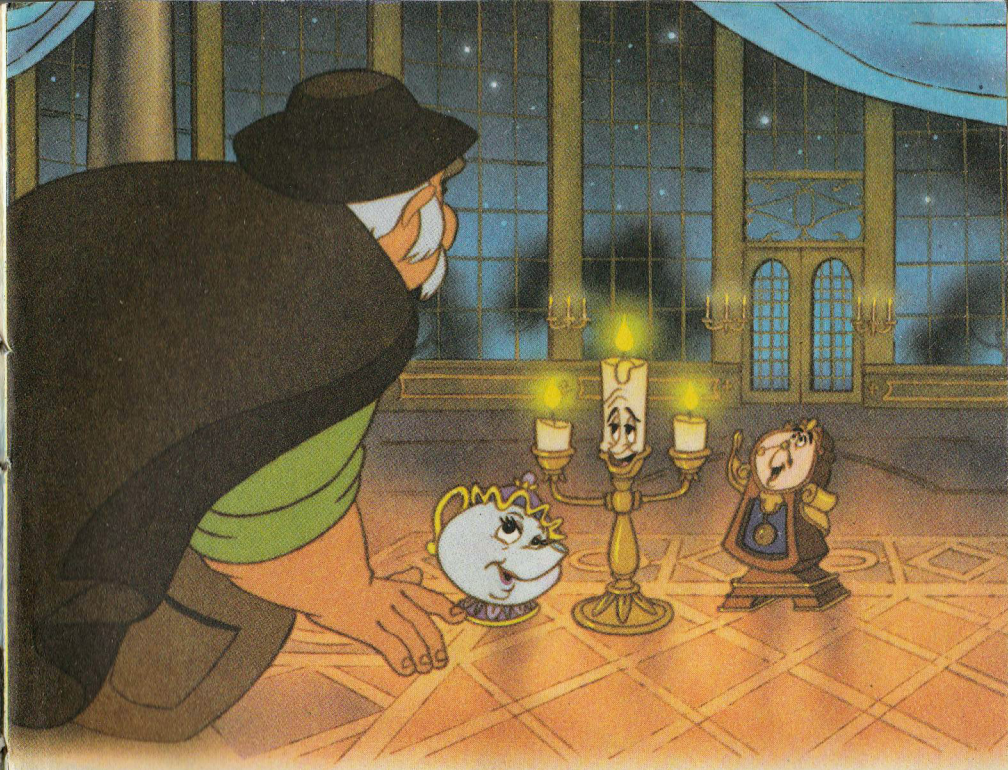

Sătenilor le era dragă Belle, dar o socoteau un pic ciudată pentru că îi păcea atât de mult să citească, încât n-ar fi lăsat o clipă cărțile din mână. Nici Gaston, chipeșul vânător, nu o putea pricepe pe Belle.

– Ridică-ți ochii din cărți ! îi spunea. Mai bine uită-te la mine ! Sunt mult mai interesant !

Dar Belle nici măcar nu-l lua în seamă.

Într-o bună zi, Maurice hotărî să își ducă cea mai nouă mașinărie la târgul din satul vecin. Dar se rătăci în pădure și o haită de lupi se năpusti pe urmele lui. Calul se sperie, îl azvârli din șa, iar Maurice alergă cât îl țineau picioarele să se adăpostească în vechiul castel din inima pădurii.

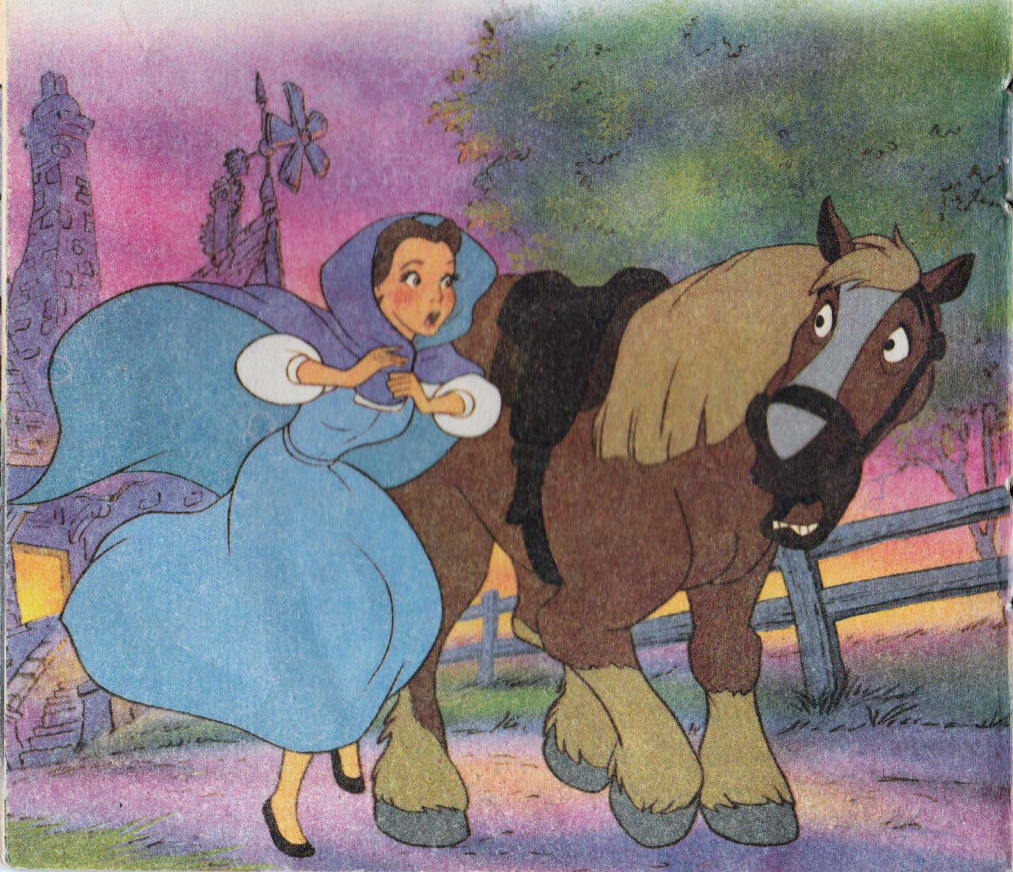

De cum intră, îi ieșiră în întâmpinare doamna Ceainic, bătrânul Ceasornic și sfeșnicul Lumière. Închipuți-vă ce uimit a fost Maurice când i-a auzit vorbind !

– Mai bine ai pleca pe dată, altfel stăpânul o să fie tare mânios ! îi zise Ceasornicul.

Însă chiar atunci se ivi Bestia care îl înșfăcă pe bătrân și îl azvârli în temniță.

În vremea asta, Belle stătea ca pe ace din pricină că nu se întorsese acasă decât calul. În sfârșit, sări în șa.
- Haide ! Du-mă iute la tata ! îndemnă ea calul.

Nu după mult, Belle ajunse la castel și izbuti să îl găsească pe Maurice. Dar, până să deschidă ușa temniței, în spatele ei apărură Bestia. Deși se sperie amarnic, rugă Bestia să o țină pe ea prizonieră în locul bătrânului ei tată.

Bestia se învoi și o duse de îndată în iatacul ei.
– De-acum, castelul acesta e casa ta ! Ai voie să te plimbi pe unde vrei, numai în turnul dinspre apus să nu intri niciodată !

În aceeași noapte, Belle se furișă din iatac și se duse în turnul dinspre apus, unde descoperi culcușul Bestiei, dar și fermecatul trandafir roșu.

Dar, când să îl atingă, Bestia se ivi ca din pământ și urlă să nu pună mâna pe el. Fata se sperie și fugi din castel.

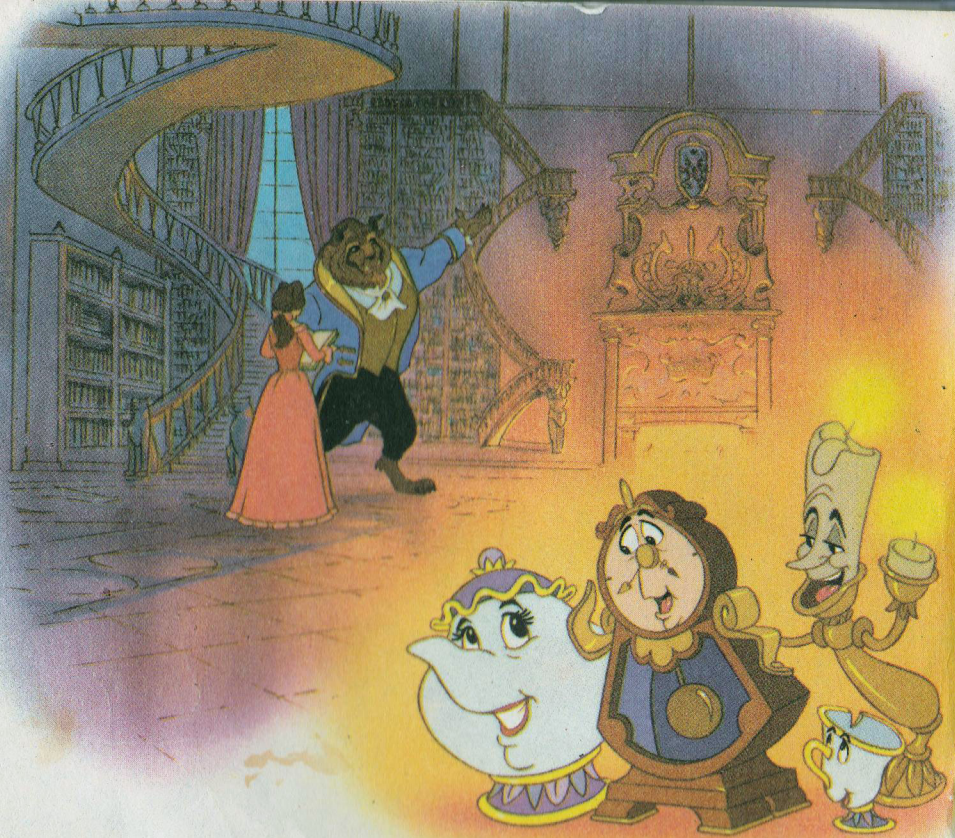
Însă nu apucă să facă mulți pași, că haita de lupi hămesiți o încolți. Din fericire, Bestia alergase pe urmele ei, așa că văzu în ce primejdie se afla și sări să o apere de fiare..

După o luptă crâncenă, izbuti să pună haita pe fugă.

În încăierare, Bestia se alege cu o rană urâtă. Belle nu se mai îndură să plece, ba chiar hotărî să se întoarcă la castel, să îi oblojească rana.

- Ai fost tare curajos ! îi spuse ea blând. Îți mulțumesc că mi-ai salvat viața.

În zilele următoare, Bestia încercă să îi facă fetei șederea la castel cât mai plăcută. Îi arată uriașa lui bibliotecă, iar Belle îi citea cu bucurie ore în șir. În restul timpului, încerca să îl învețe să se poarte cuviincios.

– Poate nu-i prea târziu ! îi șopti Ceasornicul doamnei Ceainic. Poate o să destrame vraja asta cumplită !

- Belle izbuti chiar să îl învețe să danseze !
- Ești fericită aici, cu mine ? o întrebă încet Bestia.
 - Da ! răspunse fata fără să stea în cumpănă. Doar că... aș vrea să-l mai văd o dată pe tata. Măcar o clipă !

A young woman with dark hair in a bun, wearing a brown dress, looks into a blue, ornate magic mirror. The mirror is held by a hand from the bottom right. The background is a soft, glowing green and yellow light.

– Îl poți vedea aici ! zise Bestia și îi întinse oglinda fermecată. Belle privi în ea și scoase un țipăt; Maurice, care plecase în căutarea ei, își croia cu greu drum prin pădure și chiar atunci se prăbușise ostenit.

– Trebuie să mă duc la el ! strigă fata.

– Te eliberez ! șopti Bestia. Dar ia cu tine și oglinda, ca să mă poți vedea în ea și să nu mă uiți !

Cu ajutorul oglinzii, Belle își găsi repede tatăl și îl duse acasă la ei. Nu după mult însă, iată că la ușa lor se adunară sătenii.

– Am venit să-l ducem pe Maurice la casa de nebuni. Tot timpul zicea că ești prizoniera unei fiare înfricoșătoare. Fără îndoială e nebun !

- Gaston ! strigă Belle, Spune-le că tata nu-i nebun !
Doar îl cunoști !

Gaston o trase deoparte și îi șopti că se învoiește
să îl scape pe Maurice doar dacă ea îl va lua de bărbat.

- Niciodată ! se înfurie Belle. Tata nu-i deloc nebun,
iar eu vă pot dovedi că Bestia există cu adevărat !
Priviți în oglinda asta !

Văzând cu câtă tandrețe privea Belle chipul hâd
al Bestiei, pe Gaston îl cuprinse furia.

- Să mergem să ucidem neîntârziat Bestia ! strigă el
către săteni.

Și, cu mic, cu mare, porniră val-vârtej spre castelul
din pădure.

Când Belle izbuti să ajungă și ea la castel, Bestia și Gaston se luptau crâncen pe acoperiș. Bestia o zări și dintr-odată își aminti că ea îl învățase ce înseamnă blândețea și generozitatea, așa că îi dădu drumul vânătorului. Era tocmai ce aștepta Gaston; ca un fulger, se rezezi și-i împlântă jungherul în spate !

Bestia scoase un urlet de durere înfiorător. Gaston se sperie, făcu un pas înapoi și... căzu în gol de pe acoperiș.

Cu inima frântă, Belle alergă lângă Bestie și îi luă capul în brațe.

– Nu muri ! Te rog !... Te iubesc !

Într-o clipă, vraja se destrămă. Bestia se preschimbă într-un prinț neasemuit de frumos și slujitorii lui redevin oameni.

Prințul învățase să iubească, iar Belle îl iubea din tot sufletul. Așa că făcură o nuntă minunată și trăiră fericiți până la adânci bătrâneți.

